

List of Old Testament Peshitta Manuscripts edited by the Peshitta Institute, Leiden University, Leiden 1961, 114 p.

W r. 1953 w czasie Kongresu Międzynarodowej Organizacji dla Studiów nad ST (IOSOT) postanowiono wydać tekst krytyczny Peszitty. Na czele stworzonego Komitetu stanął D. Winton Thomas Cambridge. Utworzono Peshitta Institute z siedzibą w Leiden, a realizację projektu powierzono profesorowi uniwersytetu w Lejdzie P.A.H. de Boerowi. Od roku 1961 zaczęły się pojawiać pierwsze publikacje związane z tym przedsięwzięciem. Właśnie omawiany wykaz rękopisów Peszitty ST jest tą pierwszą publikacją. Jest to bardzo potrzebna pomoc dla autorów przygotowujących krytyczne wydanie poszczególnych ksiąg ST. ST jest tutaj rozumiany w najszerszym znaczeniu tzn. razem z pseudoepigrafami i apokryfami ST.

Omawiana praca zbiorowa składa się z wstępu (III—XI), wykazu bibliotek posiadających rękopisy syryjskie na całym świecie (1—50) począwszy od biblioteki uniwersyteckiej w Amsterdamie, a skończywszy na znanej kolekcji Mingany w Woodbrocke (47—50) oraz dwu indeksów: indeksu bibliotek (75—82) i indeksu ksiąg biblijnych (82—114).

Wstęp składa się z 4 paragrafów. W pierwszym autorzy omawiają przedmiot, treść, ograniczenia spisu rękopisów. Między innymi stwierdzają, że tylko wyjątkowo zostały opracowane księgi Tobiasza i 1/3 Ezdrasza, ponieważ zachowane przekłady należą całkowicie lub częściowo do Syroheksapli. W paragrafie drugim autorzy uzasadniają taki a nie inny podział omawianej pozycji. Treścią paragrafu III jest opis rękopisów Peszitty, który będzie zawierał datę rękopisu, materiał pisarski, liczbę kart, kolumn i treść rękopisu jeżeli to będzie ważne dzieło, np.: całość Biblii, Pięćksiąg, Prorocy, księgi apokryficzne itp. Paragraf IV zatytułowany: sigla manuskryptów informuje, że każde siglum posiada wiek rękopisu, treść rękopisu, relacje do rękopisów tego samego okresu i o tej samej treści. Wykaz bibliotek obejmuje 22 pozycje z których najbogatszymi są: British Museum — 114 rękopisów i Biblioteka Watykańska — 33 rękopisów. Po wykazie bibliotek umieszczony jest apendyks rękopisów opuszczonych lub niedostępnych dla autorów.

Indeks I zawiera wykaz chronologiczny, alfabetyczny, numeryczny sigłów rękopisów używanych w tym dziele razem z podaniem biblioteki posiadającej rękopis, np. 5b1 = Londyn, British Museum, Add. 14. 425.

Omawiana praca pełni funkcję przewodnika po rękopisach syryjskich Peszitty ST i jest niezastąpiona dla zajmujących się tekstami Peszitty ST. Stąd też zasługuje na przybliżenie jej polskiemu czytelnikowi z tej choćby racji, że jest to biała plama wśród zainteresowań na naszym gruncie.

Kraków

KS. JERZY WOŹNIAK CM

The Old Testament in Syriac according to the Peshitta Version edited by The Peshitta Institute Leiden, General Preface, Leiden 1972, XXIII p.

Ogólne Wprowadzenie dotyczące zasad wydawania tekstów Peszitty ST zostało opublikowane przez założyciela Instytutu Peszitty w Lejdzie prof. P.A.H. de Boera i jego współpracownika Dr W. Baarsa, który obecnie zatrudniony jest przez Uniwersytet w Amsterdamie.